

Nieuwsbrief

Beste belangstellende,

Inmiddels is 2012 in volle gang. Wij leven in turbulente tijd, een tijd, waarvoor onze ouders hebben gewaarschuwd. **De crisis komt terug.** Nonchalant wuifden wij deze dreigende taal weg. Meer dan 60 jaar leven wij in een welvarende samenleving.

De creativiteit in onze samenleving lijkt af te nemen. Wij leven in een retro tijdperk. Op zichzelf niet verontrustend, achterom kijken is niet verkeerd. Dit geldt wel voor de creatieve sector zoals de architectuur, vormgeving, theater en zelfs het politieke gedachtegoed.

Het is verontrustend dat de jonge garde zich te weinig bewust is van de tijd waarin zij leeft. Destijds waren het o.a. de docenten van het Bauhaus die de toenmalige creatieve jeugd wist te inspireren. Ook stromingen als **de Stijl** en **de 8 en Opbouw** gaven een nieuwe richting aan. Docenten van nu, worden bedolven onder regelgeving en krijgen weinig tijd voor inspirerende signalen! **Het roer moet om.** Het is de hoogste tijd voor vernieuwing.

Ook mijn moderne antiquariaat, studio HALLO DAAR... ontkomt niet aan veranderingen. Aansluitend op de snelle tijd waarin wij leven. Mijn hoofdstuk noviteiten heeft de nodige veranderingen ondergaan. Kleine afbeeldingen worden wekelijks gewisseld, om u op de hoogte te houden van mijn actualiteit. Op postzegel grootte staan de noviteiten tussen de diverse items. Klik op de afbeelding en kijk naar de vergrote uitvoeringen.

Nieuw is de wekelijkse selectie uit mijn bestand van advertenties. Een snelle blik op 5 hoogtepunten. Deze kunt u ook nog eens bekijken op hoogtepunten noviteiten. Ruim 40 afbeeldingen + een summier tekst en een verwijzing naar het betreffende item.

Nieuw zijn ook de weeknoviteiten! Iedere twee weken staat een advertentie in de spotlight! Gedurende veertien dagen is de betreffende advertentie afgeprijsd. Het motto is dan ook: **blijf kijken en zegt het voort.**

Nieuw is Item 1 Speciaal voor u als trouwe kijker. Een overzicht van de laatste aanvullingen van de afgelopen maand.

Deze nieuwsbrief is gecombineerd met mijn column 4. Een reactie op een theatermonoloog over het leven en werk van architect H.Th. Wijdeveld.

Voor de goede gang van zaken. Alle nieuwe aanvullingen staan op de laatste bladzijden van de betreffende items.

De drie gebruikte afbeeldingen zijn willekeurige advertenties die in de maand februari te vinden zijn in de items 7, 9 & 12 Het affiche van de dukdalf van Agnes Canta is zeldzaam! Onlangs nog door Christie's geveild

Teleurgesteld

Het is al weer enige tijd geleden dat ik werd geïnterviewd over mijn ervaringen met architect Wijdeveld. De interviewers hadden het voornemen een theatermonoloog over architect Wijdeveld op de planken te zetten.

27-01-2012 was het zover. De theatermonoloog **BOVEN DE STOF** is o.a mogelijk gemaakt door het Architectuur Centrum Nijmegen. Oscar Wyers heeft de monoloog geschreven. Pieter van Terheijden deed de regie. De rol van architect Wijdeveld wordt vertolkt door Peter Hendriks.

Het decor werd gevormd door twee tafels, een paar stoelen en drie 3 zwarte verstelbare lampen. Ook lagen er fotokopieën van tekeningen en foto's van de architect. Deze foto's werden op een primitieve wijze getoond aan het publiek. Onbegrijpelijk in onze tijd waar projectie van beelden zo makkelijk tot stand kan komen. *Het kan natuurlijk opzet zijn*, alleen ik kan de rede hiervan niet bedenken.

Architect Wijdeveld creëerde voor zijn laatste verblijf op aarde een seniorenvertrek in het Oud Burgeren Gasthuis in Nijmegen Zijn "schrijn" had een devote uitstraling van zwart, donker- en lichtblauw, rood-oranje, zilvergrijs en met een goudkleurig fries. Kosten nog moeite werden door hem gespaard, dit in tegenstelling met het decor van **BOVEN DE STOF**.

Verhuiskaart van Amsterdam naar Nijmegen

*Uit een artikel in de Volkskrant blijkt ook dat de waarheid slecht onder woorden is gebracht. Hier wordt geschreven dat het plafond van de seniorenkamer goudkleurig was en de muren kobaltblauw. **Volledig uit de lucht gegrepen.** Aangezien ik verantwoordelijk was voor de uitvoering van deze kamer, kan ik u verzekeren dat de wanden grijs gemêleerd waren en het plafond licht blauw. Natuurlijk heeft de toen 96 jarige architect zelf geen kwast in hand gehad.*

Foto schrijn van H.Th door Frans Kup Nijmegen

Peter Hendriks speelt de rol van H.Th. Men heeft geprobeerd om H.Th. Wijdeveld groots in beeld te brengen, door steeds op tafel te gaan staan als er werd gememoreerd aan zijn opvattingen.

De kleine Hendriks probeert met de tafeltruck en veel stemvolume een Wijdeveld neer te zetten. Voor de toeschouwer zonder voorkennis over genoemde persoon, roept dit een beeld met een glimlach op.

Na een inleiding met een geluidsfragment, waarin in een snel tempo flarden van Wijdevelds gedachtegoed voorbij flitsen, gaat de verteller door met zijn tekst, waarin geprobeerd wordt nog een aantal inzichten te schetsen van het werkzame leven.

Fotograaf onbekend (H.Th met zijn extravagant. Heeft w enig met de zeventiger jaren te maken maar w el met mode en een smaakvolle- en opvallende keuze)

Terloops wordt gesproken over Wendingen. Het bijzondere aanzicht van **de Wendingen werd bepaald door de omslag ontwerpen**. Deze werden niet door Wijdeveld ontworpen zoals de verteller doet voorkomen. Iedere Wendingomslag, werd door een kunstenaar, architect, vormgever, beeldhouwer of een andere kunstdiscipline ontworpen. De verteller die het over kaften heeft, laat hieruit blijken dat hij amper kennis heeft genomen over dat wat een Wendingen was. Deze wereldberoemde Wendingen worden bijna laatdunkend behandeld, door een afbeelding uit een boek te laten zien. In de zaal amper waarneembaar.

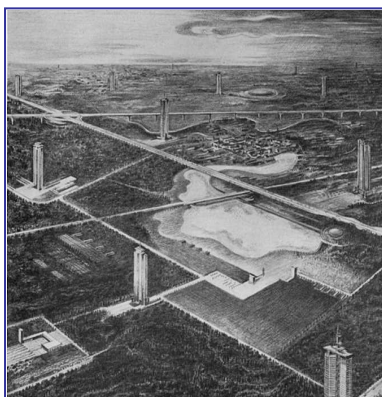
Omslag Wendingen 9/10-1919 Omslag van Jan Toorop

Verderop komt in het stuk een populistische manier van doen aan de orde. De verteller vraagt zich af wat de toeschouwer zou moeten vinden van zo'n man en of zijn plannen realistisch zijn. Ook of men wel koffie met hem zou willen drinken. Onzin, doet niet ter zaken, voegt niets toe aan de inhoud.

Ook wordt Jean-Paul Baeten, de samensteller van de tentoonstelling in het NAI (2006) aangehaald. Hij heeft de lijn van Wijdeveld goed gevolgd. **Helaas kan ik dat niet van Oscar Wijers zeggen.**

Foto van H.Th op zijn honderdste verjaardag van Frans Kup Nijmegen.

(stedelooze stad BW 1965 N. Tummers)

Ineens wordt er een sprong in de tijd gemaakt. We zitten in de bus. Hier neemt Wijers wel heel letterlijk het heft in eigen handen. De schrijver neemt de vrijheid om Wijdevelds stedelooze stad af te schilderen in een holocaustachtig landschap, met prikkeldraad, uitkijkposten, soldaten en een poort op een ontboste strook en griezelige gedachte over nationaliteiten. In de persoonlijkheid van Jacob Smit wordt de toeschouwer rondgeleid door een woontoren naar ontwerp van H.Th.

Ook hier geeft de schrijver een door hem bedacht beeld dat geschiedkundig kant nog wal raakt.

Ik moest denken aan mijn bezoek aan de PC Hooftstraat in 2001 waar Hans Snoeck en Erik de Vries woonden. In ons samenzijn vroeg ik aan Hans naar haar opvattingen over Wijdeveld in de oorlog. Wetende dat zij aan de "goede" kant stond. Ook ik had kennis genomen over Wijdevelds artikel uit 1940. Haar antwoord was: "voor jullie als naoorlogse generatie is het makkelijk om te veroordelen. Maar kennis nemen van wat er werkelijk is gebeurd kost vaak te veel moeite. Aan veroordelen gaat oordelen vooraf en dat wordt vaak vergeten. Dutchy en Charlotte waren welkome gasten bij het genoemd echtpaar. Zie afgebeelde groet hiernaast

H.Th. Wijdeveld en Charlotte Köhler op de negentigste verjaardag van Dutchy* (fotograaf onbekend)

Als deze theatermonoloog bedoeld is om belangstellenden en studenten een indruk te geven van het leven en werk van architect H.Th Wijdeveld (1885-1987), maak ik mij zorgen over de wijze waarop dit culture erfgoed over het voetlicht wordt gebracht.

Kijk voor meer informatie over H.Th Wijdeveld onder het hoofdstuk lezingen op mijn website

Vriendelijke groet, van de ware liefhebber Dirk de Wit.

**Dutchy was een bijnaam die hij van zijn Engelse hospita kreeg omstreeks 1905.*